

TERRITORI I ACTIVITAT ECONÒMICA

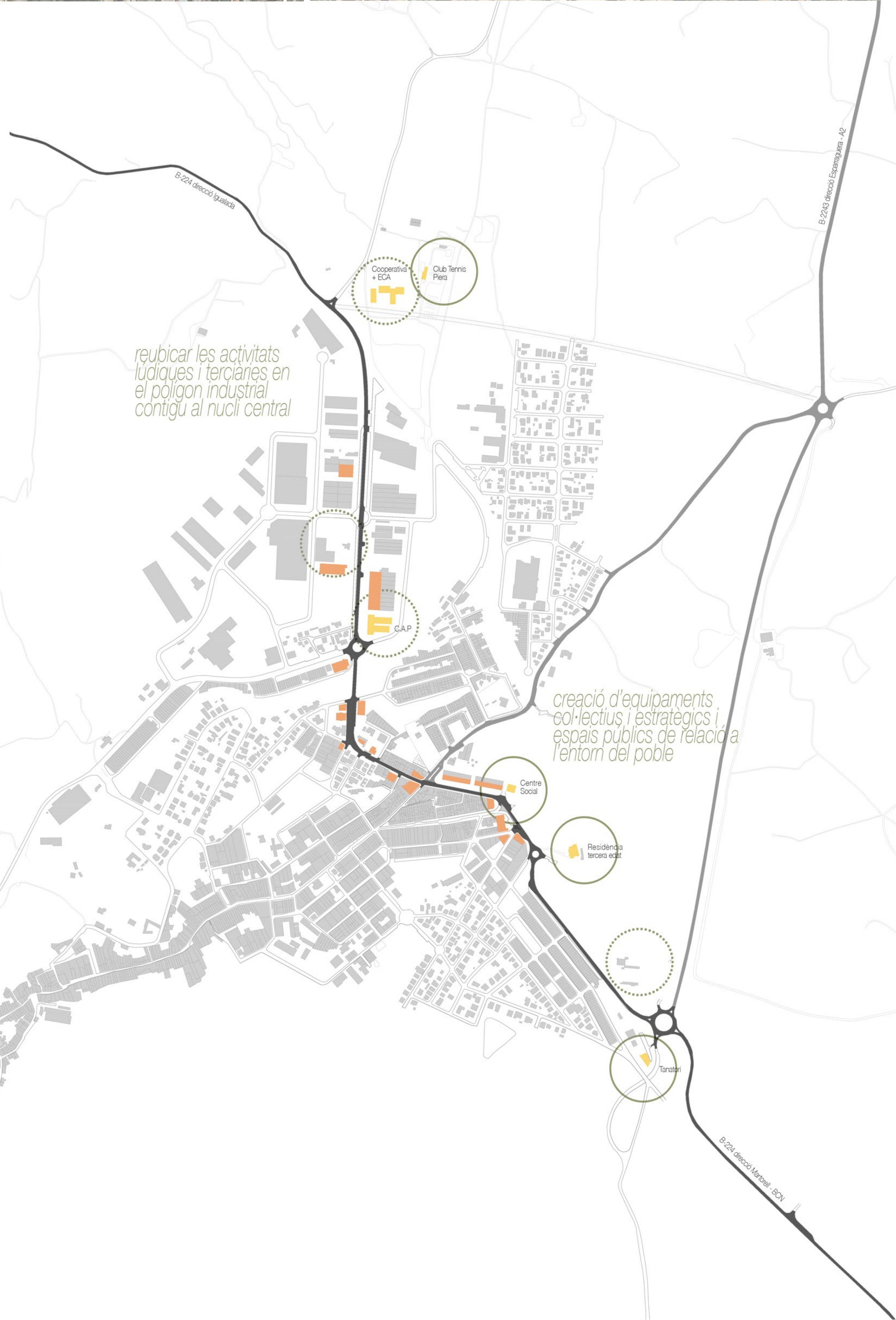
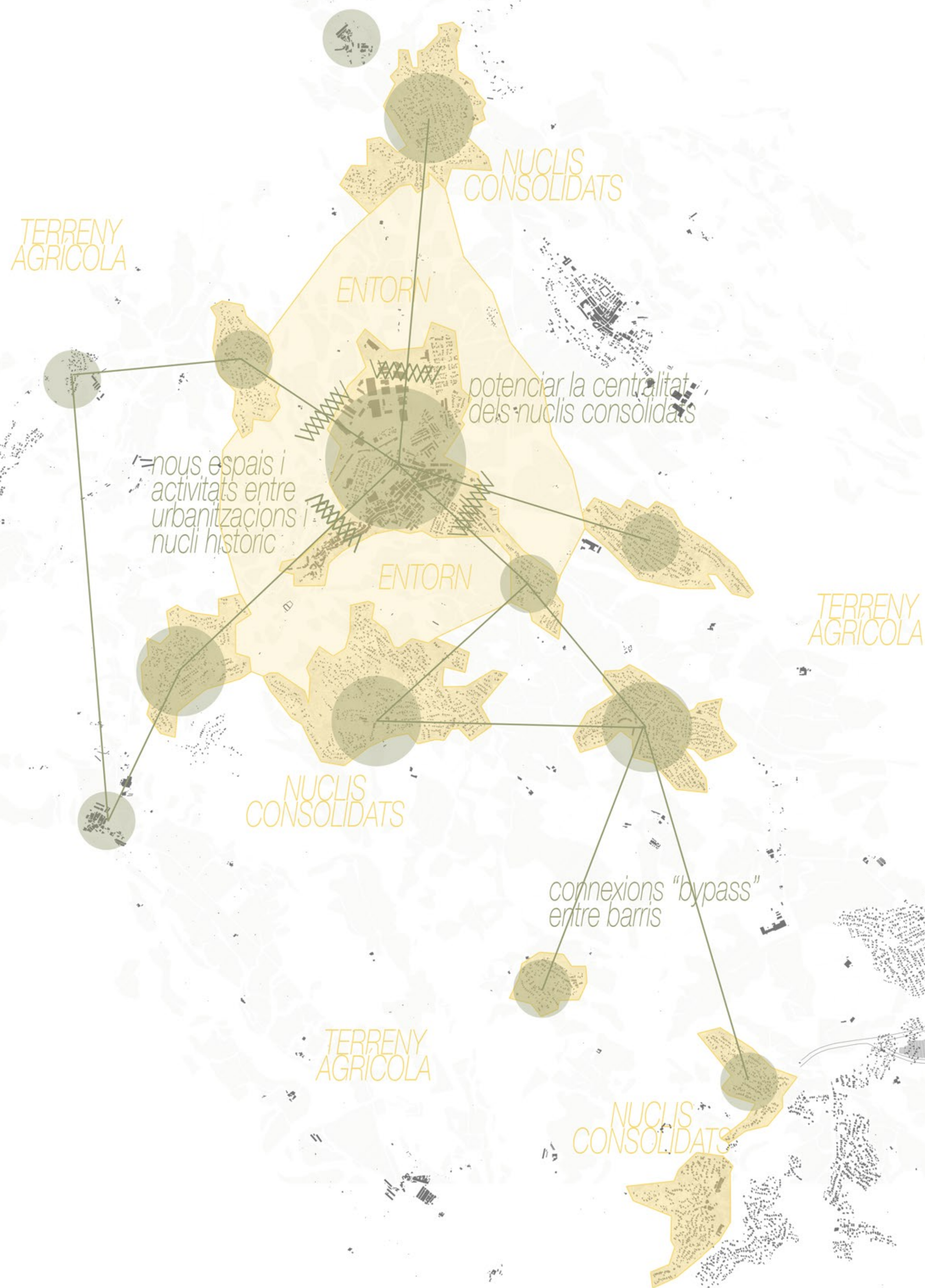
PIERA DINS EL SISTEMA DE L'ANOIA SUD

Amb 57,5 km² Piera és el municipi més extens de la comarca de l'Anoia, i també el que té més complexitat territorial. És un terme allargassat en direcció nord-sud. La matiu física la constitueix un terreny ondulat, entorn dels 300-400 m d'altitud i trencat per nombrosos barrancs, torrents i rieres que desguessen bé a Llobregat, bé a l'Anoia.

Situada fora dels principals eixos viaris, no es pot dir que sigui una àrea mal comunicada, però sí que queda fora dels principals eixos. A l'est i al nord, transcorre la A-2; al sud, la AP-7; a l'est, l'anomenat Eix Diagonal (C-15). La principal carretera de l'àrea de Piera és la B-224, que va de Martorel a la ciutat, i és la principal via d'entrada al conjunt de la regió metropolitana de Barcelona. El paper de Piera com a petit nus de comunicacions es completa amb la B-231, que arriba a Esparguera passant per Hostalets de Pierola, i la BV-2242 i BV-2241 que comuniquen amb Sant Sadurn d'Anoia tot relligant diverses urbanitzacions del terme municipal. Aquesta ubicació fora de les principals rutes viàries ha anat en detriment de l'activitat productiva, amb un notable decreixement de la implantació industrial, però no ha dificultat gens la funció residencial, que s'ha reforçat substancialment aquests darrers anys.

Piera representa un exemple extrem d'urbanisme dispers, el tipus d'urbanisme depredador de territori. Amb 21 entitats de població: el nucli urbà, alguns petits pobles rurals: el Bador, Sant Jaume Sesevoleres, la Fortesa, i un gran nombre d'urbanitzacions, la majoria creades als anys seixanta per acollir segones residències i que progressivament han anat passant a habitatges principals d'una població resident en creixement accelerat.

És doncs, degut a la manca de centralitat i identitat que presenta Piera respecte l'Anoia i pobles veïns, que s'han de desenvolupar operacions d'actuació amb l'objectiu de potenciar l'estructuració urbana del conjunt.

EL SECTOR AGRARI A L'ANOIA

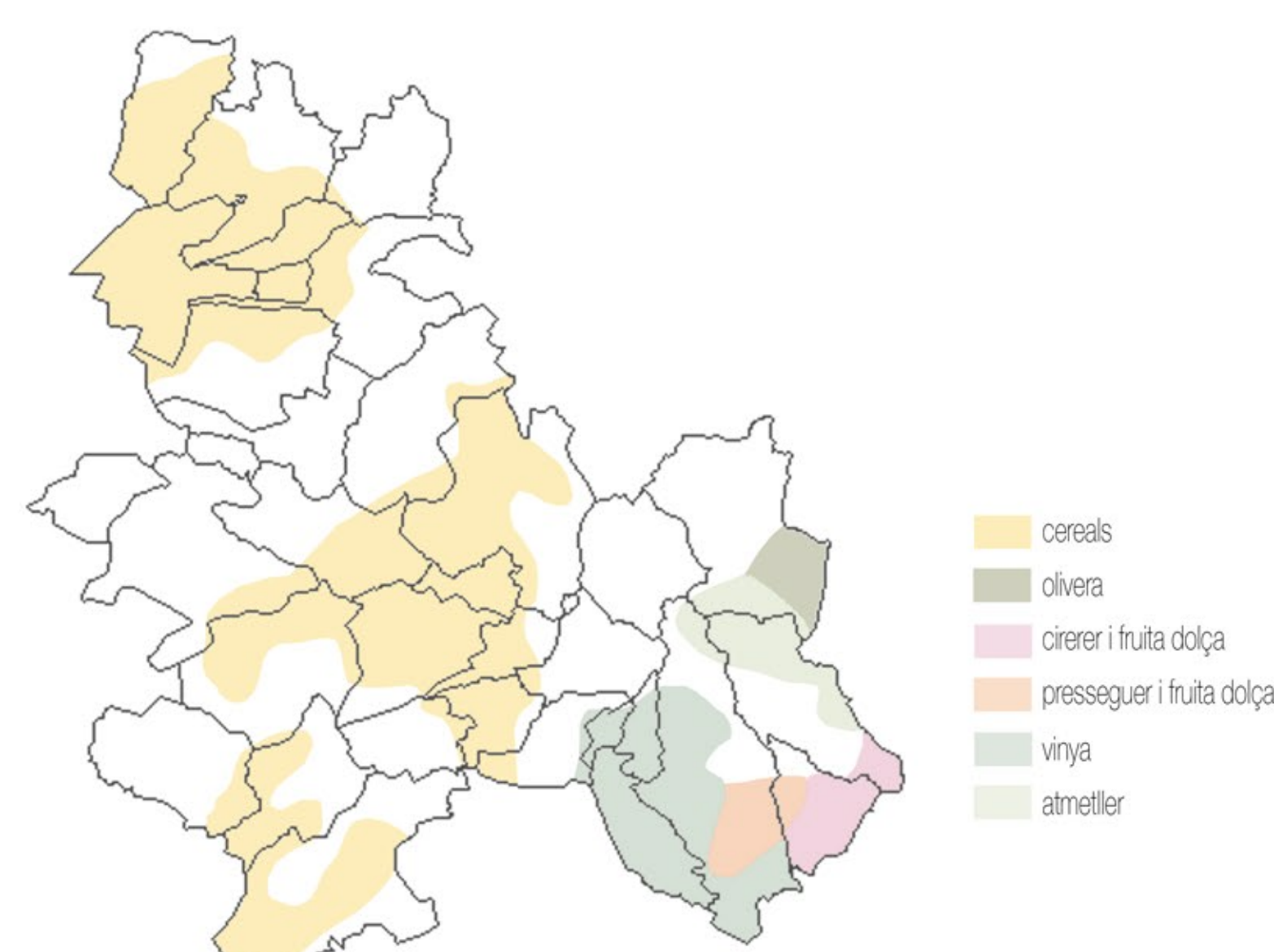
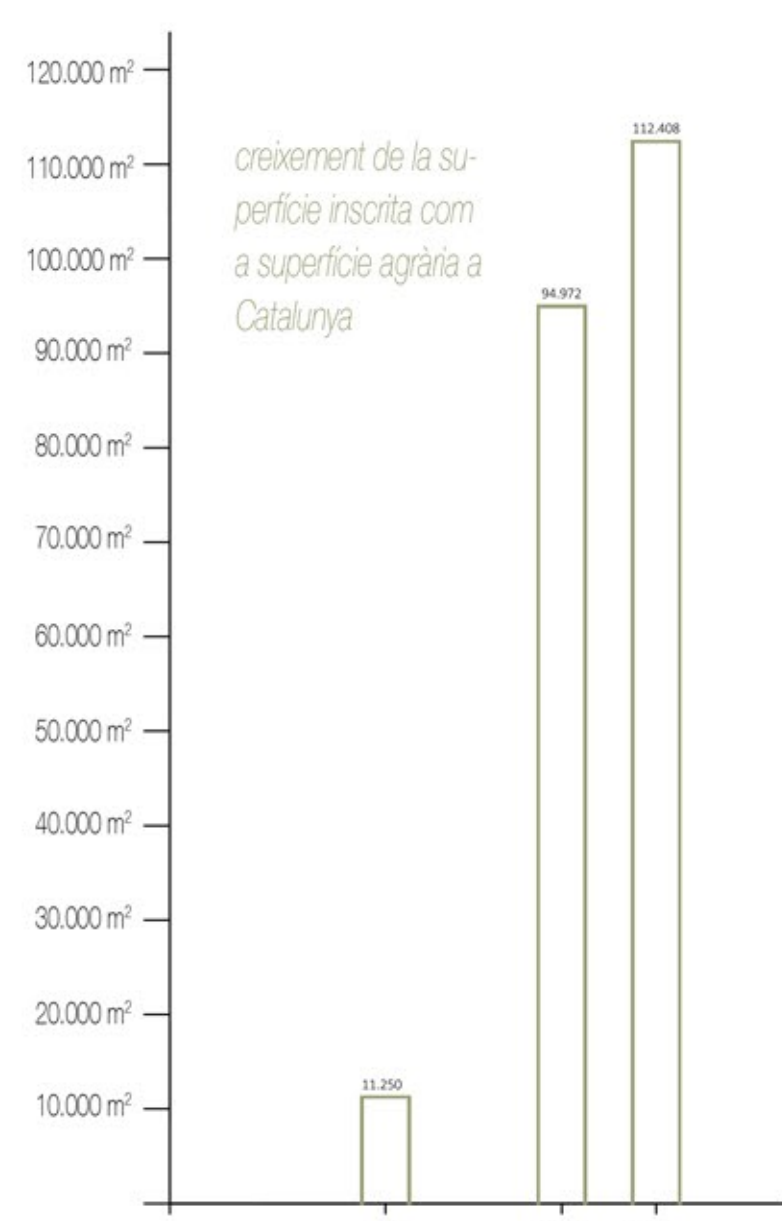
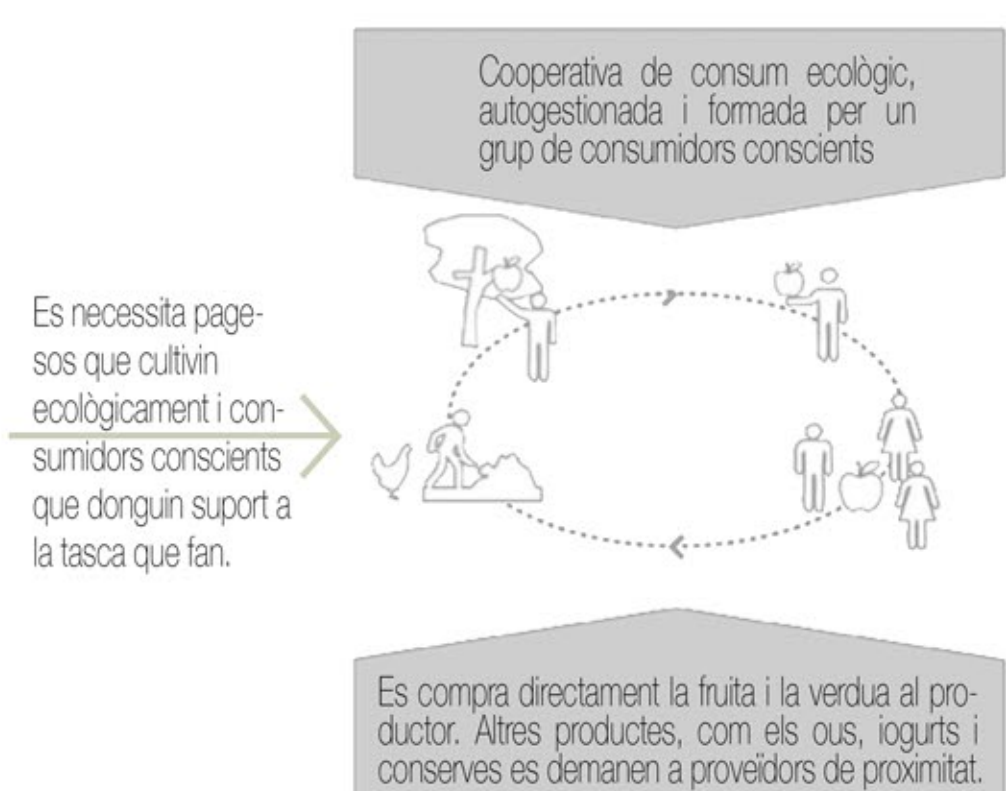
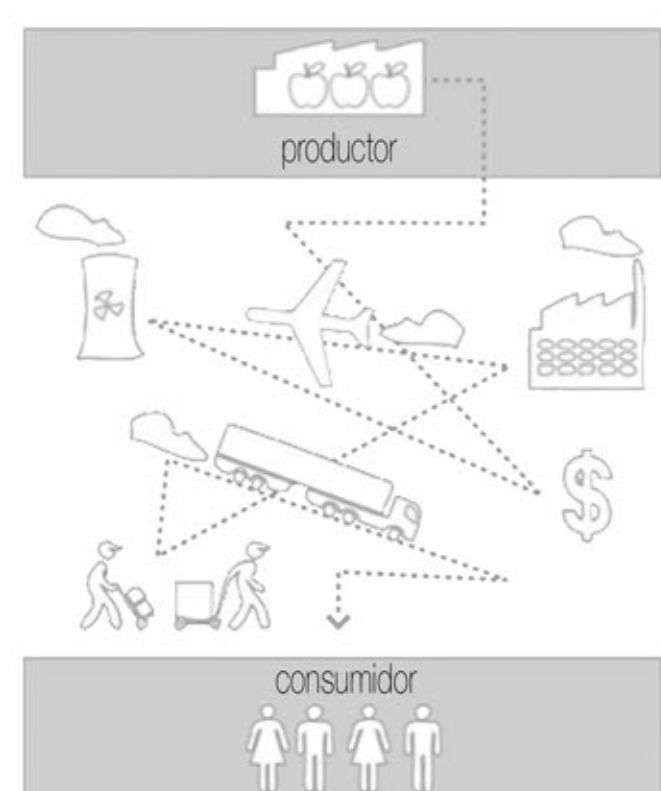
El sector agrari de l'Anoia es caracteritza per tenir una proporció predominant d'autònoms en comparació amb la resta de grans sectors, on el que predominen són els assalariats. L'any 2013, la comarca de l'Anoia comptava amb 552 persones ocupades al sector agrari, de les quals el 83% i el 17% eren assalariats. Així mateix, val a dir que la proporció d'autònoms al sector agrari de l'Anoia supera la de Catalunya, on pràcticament és del 78% l'any 2013. El primer semestre del 2013, l'evolució de l'ocupació agrària a l'Anoia mil·lira lleugerament en assolir un creixement feble però positiu, del 0,9%, en relació al desembre del 2011. De fet, és l'únic gran sector en el qual l'ocupació creix durant aquest període.

L'AGRICULTURA A LA RECERCA DEL VALOR AFEGIT

1. REQUERIR LA MANERA DE FER
Actualment, amb l'especialització del monocultiu, l'elaboració final de moltes produccions s'ha traspassat a les cooperatives, que han donat dimensió a l'exploració agrària. D'altra banda, en la recerca del valor afegit molts pagesos han decidit recuperar els procediments que ja utilitzaven els seus avantpassats i s'han adaptat a les noves demandes dels consumidors, especialment a les normatives cada vegada més estrictes en l'àmbit de la seguretat alimentària.

2. PRODUCCIÓ CONSCIENT DELS ALIMENTS
En els moments de crisi i d'escassetat, torna a tenir importància la producció d'aliments. La societat demana poder menjar productes de qualitat i saludables. Es tracta d'assegurar la sobirania alimentària del país en el sentit de ser capaç de decidir quin tipus d'alimentació es vol, tenint en compte les tradicions, el tipus de cultiu, la manera de fer i de pensar.

3. ECOLOGIA I PROXIMITAT
S'ha de potenciar l'agricultura amb denominació d'origen i disintiu de qualitat, diferenciada, que no vol que la nova cultura alimentària sigui la que marquin les grans cadenes de distribució homogenitzadores arreu del planeta. Així, es dona valor a uns productes, pròxims a la natura i al territori, i a un grup social, el dels pagesos, que es resisteix a perdre la identitat.

L'AGRICULTURA

El condicionant que suposa l'escassetat d'aigua ha fet que a l'Anoia s'hi trobin conreus de secà típicament mediterranis com el blat i l'ordi, que a ple estiu ja s'han collit, i les oliveres, els ametllers i la vinya, que resisteixen bé a estius secs. Les precipitacions abundoses a primavera afavoreixen els conreus que sembren a la tardor i maduren a principi d'estiu.

Estructura agrària de la comarca:

- a. **Altiplà de la zona de Calat:** monocultiu (blat i ordi)
- b. **A la conca d'Òdena:** els cereals han desplaçat totes les oliveres i una gran part de la vinya i els ametllers, principalment per causa dels rendiments més baixos dels cereals
- c. **A la zona de Piera** més propera a l'Alt Penedès, i al Baix Llobregat, el clima i les millors característiques agronòmiques del sòl afavoreixen el cultiu de la vinya i els fruiters i s'hi obtenen rendiments superiors. La distribució del conreu és un 60% de vinya, un 30% de cereal amb tendència a disminuir i un 10% de fruiters (ametller, olivera, avellaner, presseguer, cirerer).

Principals conreus: actualitats i perspectives:

1. Els cereals i altres conreus extensius: el pages cerealista hauria d'organitzar-se **cooperativament** o en altres formes d'associació de productors, per poder adquirir els serveis, la maquinària i els adobs en comú i vendre en comú també la producció. Això reduiria el costos i faria més competitiu el cereal de la comarca.
2. La vinya: municipis del sud de l'Anoia, tocant a l'Alt Penedès i al Baix Llobregat, estan inclosos totalment a la denominació d'origen Penedès, i en les últimes dècades s'hi ha vist un **increment** de les plantacions de ceps (especialment la varietat de Parellada, que cultivada en aquesta zona adquireix una extraordinària qualitat).
3. L'ametller
4. L'olivera: present sobretot a la zona sud de la comarca, a Piera.
5. El presseguer: es cultiva al secà de la zona sud-occidental d'Anoia (Piera, els Hostalets, etc.). Si bé poc important per extensió de la superfície cultivada, és interessant per a les explotacions agràries de la zona, que n'obtenen un elevat producte brut i uns ingressos regulars combinats amb els de les cireres i la vinya (col·lectes de cireres al maig, pressecs al juny).
6. El cirerer: Es cultiva a la mateixa zona que el presseguer.
7. Altres fruiters i productes de l'horta: És de destacar que al terme de Piera hi ha un important focus d'avellaners que aprofiten la terra sòrrega d'aquella zona, i també de regadius al voltant del riu Anoia amb plantacions de pomeres, pereres i algunes hortalisses només per al consum local.